



Trianon nem lezárt ügy, de az etnikai háborúval mindenki megégetheti magát

2018 július 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

2

Átlag: 2 (1 szavazat)

Mérték

Trianon nem a múlt – ezt nagyon fontos tisztázni!

Miközben a nyugati elit az orosz propagandától félti a hatalmát, megfélemledik azokról az aknákról, amelyeket el?dek helyeztek el a közös Európának nevezett konstrukció alá. Sokan úgy gondolják, hogy a kisebbségi kérdést Európa már lezárta és jelesre vizsgázott bel?le.

Pedig a valóság sokszor rácsúfol az ideológiai útveszt?kben tévelyg? hurráoptimista vezet?k lázálmaira. Így történt ez Ukrajna, Moldova és Grúzia esetében is, de megtörténhet hasonló az EU-n belül - akár Romániában. A helyi kisebbségi kérdés megoldatlanságát Oroszország és az USA is rendre kihasználja. Kétrészes sorozatunk bevezet?jében a román-magyar viszonyról, illetve az orosz-román geopolitikával foglalkozunk.

Nyugati propagandistákról - akik rettegnek Putyin nacionalizmusától -, Trianonról és az id?zített kisebbségi konfliktusokról, a hazánkat is érint? geopolitikai játszmákról, valamint az egyre er?teljesebb nyugati befolyásról beszélgettem a Honvédelmi Minisztérium volt f?osztályvezet?jével, **Demkó Attilával**, aki [nagy siker? könyvében, a Máglyat?zben](#) ugyanezeket a kérdéseket feszegeti.

Egyes filozófusok szerint a világtörténelemben el?ször gyarmati státuszba süllyedt Európa. Most el?ször van kiszolgáltatva a kontinens idegen nagyhatalmaknak és a vándorló népek kénye-kedvének. Ha a közelmúlt eseményeit nézzük, akkor azt is megállapíthatjuk, hogy emberek százezrei minden komolyabb ellen?rzés nélkül tudnak ki- és bevándorolni anélkül, hogy akár egy fegyveres határ?rrel is találkoznának. Bizonyos feleltlen politikusok nyilatkozatai emberek millióit vonzzák Európába, miközben a nagyhatalmaknak a kisebbségi kérdést Trianon óta sem sikerült rendezniük.

Demkó Attila szerint a Máglyat?znek a mondanivalója nagyon egyszerű:

a jövő nem eldöntött, semmi nincs még lezárva, semmi sincs k?be vésvé. Nincs végzet. Pont!"

Mivel a könyv is székelyföldi epizóddal indít, ezért a beszélgetést mi is Romániával kezdtük. Nem meglep?, de Demkó is úgy látja, hogy Románia egy kézi vezérelt ország, szuverén, de nem független. Az amerikai adminisztráció szinte teljes mértékben a felügyelete alatt tartja a román politikai életet. Ez azonban feszültséget kelt az országban, hiszen megalázó, hogy ennyire átjárja az amerikai hatalom a román államvezetést és a román közigazgatási struktúrát. Az elmúlt évek tüntetéssorozatai valamilyen formában ezzel magyarázhatóak.

Keleti szomszédunkat mostanában leginkább a *mélyállam (deep state)* kifejezéssel szokták illetni. Nem véletlenül. A nem klasszikus értelemben vett „háttérhatalmi” struktúra az államvezetés minden egyes területén jelen van.

"Romániában megvan a szolgálatoknak egy olyan méret? hatalma, amelyet Magyarországon el sem tudunk képzelni. Ez egy kultúra. Mindannyian tudjuk, hogy miként járta át az egész román társadalmat a Securitate és ezt teszik ma is annak utódszervezetei. Ez egy állam volt az államban már a kommunista id?kben is. Szinte mindenkir?l készült dosszié, aki élt és mozgott" – mondja a szerz?.

Demkó – aki korábban a Honvédelmi Minisztérium Védelempolitikai F?osztályának volt a vezet?je – úgy látja, Romániában a titkosszolgálatok aktívan részt vesznek a politika alakításában, és ez a múltban sem volt másképp, hiszen a marosvásárhelyi eseményeknél és a bányászjárásoknál is független hatalmi ággként m?ködtek. Manapság a Korruptióellenes Ügyészség leple alatt tevékenykednek. Klasszikus értelemben így kell elképzelni egy párhuzamos államot.

A regény alapvet? kérdésfeltevése a trianoni trauma.

"Trianon nem a múlt – ezt nagyon fontos tisztázni". Trianon él, nem lezárt fejezet – teszi hozzá. Trianon feloldható lenne úgy, ha létezne egy valódi kompromisszum Magyarország és a magyar közösségek illetve a magyar területek új birtokosai között. A tragédia az, hogy nem a kompromisszum felé haladunk, hanem inkább egyre távolodunk a megoldástól.

Minderre a legjobb példa Ukrajna. Ott a kisebbségi kérdést a maguk módján, de megnyitották az oroszok, és ezzel

Ukrajnát a cs?d szélér?l belökték a szakadékba. Polgárháború, proxyháború és területi veszteségek. Ki akarhat ilyen jöv?t magának és az országának?

Ha tágabb értelmezési keretbe helyezzük, akkor megállapítható, hogy a kisebbségi kérdések nyomvonalán kipattanó konfliktusok felel?ssége azoknak a vállát terheli, akik ezt a kérdést az elmúlt száz évben egyáltalán nem akarták megoldani. Els?sorban a hatalmon lév?ké a felel?sség. Románia felel?ssége, hogy Székelyföldön a román állam iránti lojalitás nem túl magas, ugyanez van az ukránok esetében is. Miért kellene a kárpátaljai magyaroknak az ukrán államban bízniuk, hiszen eddig csak nyomort, korrupciót, megaláztatást, illetve most egy háborút kaptak t?lük?

Mit kaptak Ukrajnától a magyarok? Ez egy fordított epizód a Brian életéb?l. Mit adtak nekünk a rómaiak? Mit adtak nekünk az ukránok? Mit adtak nekünk a románok?"

A negatívumokat a magyarság számára hosszan lehetne sorolni, pozitívum gyakorlatilag nincsen.

A Trianon után a magyarországi területeket megszer? államokban a magyarságot olyan sérelemsorozat érte, és olyan távoliak a nemzetek közötti narratívák, hogy az ellentétek áthidalása rendkívül nehéz –mondja Demkó Attila.

Természetesen az oroszok látják, hogy egy szövetségi rendszeren belül lév? államban, mint mondjuk Romániában, vagy a NATO felé tendáló Ukrajnában rosszabb a magyarság helyzete, mint mondjuk Szerbiában. Ezt ki is használják, vagy használhatják. Természetesen itt a probléma az, hogy a nyugatiak megpróbálják kisebbségi ügyeket a sz?nyeg alá söpörni, vagy azt hibáztatni, aki életben akar maradni – a magyarokat.

A trianoni döntés valójában aláaknázza mind az Európai Uniót, mind a NATO-t. Az, hogy a térségbeli nemzetek között ennyi törés van, az hozzájárult ahhoz, hogy a küls? er?k könnyebben éket tudnak ütni közénk."

Mind a mai napig vannak olyan mély sérelmek Magyarország részér?l, amelyek sokkal er?sebbek, mint az oroszoktól való félelem. Sok magyar teljesen jogosan gondolja, hogy az nem egy el?nyös deal, ha a szomszédos országok lassú pusztulásra ítélik a határokon túli magyar közösségeket, ezzel egyben a magyar kultúrát.

Az egy tudati kérdés, hogy miként állunk hozzá ehhez a történelmi traumához, és az ebb?l fakadó aktuálpolitikai kérdésekhez – részben ez a könyv megírásának egyik mozgatórugója.

A magyar törekvések legitimációját is érdemes egy picit a román szemüvegen keresztül megvizsgálni.

Igazából a könyv elolvasásáig én sem tudtam, hogy Románia is vívott már hibrid háborút. Az 1990-es években, a Szovjetunió összeomlása után [Moldovában akcióztak a román hírszerz? alakulatok](#), hiszen az országnak területi igényei voltak és vannak Besszarábiában. A kommunista blokk szétesése után volt egy olyan pillanat (28 évvel ezel?tt!), amikor a román vezetés úgy érezte, hogy elérkezett az ideje a nagy egyesülésnek, és bedobták egységeiket aDnyeszter-melléken. Akkor az oroszok nyertek, és azóta is megszállva tartják a régiót, de ez az incidens is jól mutatja: ha kell, akkor Románia mer nagyban játszani, nem tör?dik a következményekkel, míg Magyarországon még a geopolitikai gondolatától is irtóznak baloldali-liberális elit tagjai.

"Igen, voltak román önkéntesek. Ahogy Dombaszban láttuk az orosz önkénteseket, ugyanúgy megjelentek a románok is Besszarábiában. Alapvet?en százas nagyságrend? er?r?l beszélünk, tehát méreteiben kisebb. Amúgy Ukrajnával szemben is támaszt igényeket Románia, de az amerikai befolyás miatt ezt nem szeretik hangsúlyozni" – mondja Demkó.

Besszarábia – amely két országra terjed ki - Moldovára, Ukrajnára (a de facto államként m?köd? Dnyeszter Menti Köztársaságot a Szovjetunió csatolta a volt román tartományhoz– egyesülése Romániával ma még csak a román nacionalisták szívügye, de a Nyugatnak is egyre nagyobb érdeke f?z?dik hozzá. És nem utolsósorban fontos tisztázni, Romániában a nemzeti minimum nagyobb társadalmi konszenzuson nyugszik, mint Magyarországon. Ott tényleg bármi megtörténhet.

Folyt. köv.

<http://www.888.hu> - Oláh Gellért

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu



Ajánló